

PROGRAMA DE TRADUCCIÓ FRANCÈS-CATALÀ - TB1

Curs 1999-2000

Professor: Jordi Trilla

1. Objectiu

- a) Aconseguir al final del primer semestre uns hàbits d'anàlisi global i parcial del text a partir de la lectura adequada adreçada a la traducció. Identificar els objectius comunicatius globals i parcials.
- b) Aconseguir el domini d'unes primeres habilitats de traducció tot evitant la literalitat.
- c) Iniciar en un primer coneixement de la varietat textual (treballant alguns textos amb suport visual, com ara còmics).
- d) Introduir al coneixement d'uns primers problemes traductològics com el tractament dels antropònims i els topònims.
- e) Introduir al domini dels mètodes de recerca de documentació.
- f) Habituar a l'ús adequat dels diccionaris (bilingües i de cada llengua).
- g) Arribar a un domini suficient de la llengua catalana estàndard depurant del tot les incorreccions principals.
- h) Fomentar la "creativitat traductora" proposant la realització de diferents traduccions a partir d'un mateix text, segons la finalitat desitjada.

2. Textos per a l'assignatura TB1

Es treballaran una quinzena de textos de dificultat progressiva. Els textos, en aquest primer semestre, seran de tipus general i de registre estàndard.

Entre aquests textos n'incloem uns tres o quatre amb suport visual (còmics o anuncis).

Alguns d'aquests textos inclouen topònims i antropònims i contenen qüestions que demanen de manera explícita una recerca d'informació i de documentació.

3. Metodologia i avaluació de les tasques regulars per a l'assignatura TB1

Per al treball a la classe seguim el procés següent:

En aquest primer nivell de traducció que representa aquest curs de TB1 el professor acompanya l'alumne en les diferents fases de la tasca de traducció.

La primera fase obligada del procés seguit col·lectivament a la classe, consisteix en la lectura, la comprensió i l'anàlisi del text.

La segona fase, consisteix en la tasca de resolució dels problemes de traducció i en el treball de recerca d'informació. Aquesta fase es fa col·lectivament i la poden preparar els alumnes per equips. Els problemes de traducció se centren en l'anàlisi de frases i no de simples mots, tot suggerint la necessitat d'aconseguir la reexpressió del sentit. Els problemes que permeten un tractament general com la traducció de topònims i antropònims seran tractats de manera específica.

La tercera fase, és l'exposició col·lectiva de la informació recollida i de les propostes de solució dels problemes.

Els estudiants es troben així finalment en situació de treballar la seva traducció a casa.

En aquest primer semestre, en casos de traduccions més difícils, els estudiants poden encara comentar col·lectivament en una nova sessió de treball la traducció completa del text abans de fer-ne la versió definitiva. Un cop corregida la versió pel professor, aquesta és lliurada als estudiants i comentada altre cop col·lectivament, centrant l'atenció en els aspectes principals.

Eventualment es pot proposar la traducció d'un text directament a la classe sense una preparació prèvia tan detinguda.

En l'avaluació de la traducció feta per l'alumne es té en compte tant l'habilitat en la tasca de traducció com el domini (normatiu i estilístic) de la llengua d'arribada.

Pel que fa a la traducció es prestarà una atenció especial a les faltes greus que mostren manca de comprensió del text en francès o una transposició errònia de la informació (errors en xifres i en dates, etc.)

Pel que fa a les faltes de llengua, l'atenció se centrarà en els errors ortogràfics i morfosintàctics de la varietat estàndard.

L'avaluació té, particularment en aquest primer nivell, una funció estimuladora. Les notes dels primers textos tenen una funció d'avertiment i no compten realment en l'avaluació final. Les notes comencen a comptar a partir de l'estabilització de l'alumne en un grau determinat de competència. Si la qualitat del treball no és prou bona, l'alumne és citat a una "entrevista" particular amb el professor per tal de discutir els problemes detingudament al despatx. Si es tracta d'observacions breus el professor fa uns simples "comentaris" a l'alumne per tal d'orientar-lo en la seva tasca.

Si l'alumne està disposat a treballar se li permet la repetició dels treballs (o de fragments dels treballs) la qual cosa li permetrà de millorar-ne la qualitat i també d'apujar lleument la qualificació.

4. Sistema global d'avaluació de l'assignatura TB1

L'avaluació continuada, fornida per la tendència que va prenent la qualitat dels treballs, és l'element fonamental de l'avaluació.

Les proves o exàmens (fets sempre en condicions reals de treball, és a dir amb diccionaris) són fites que serveixen de comprovació del nivell aconseguit per l'alumne i influeixen parcialment en la qualificació final (en un 30% de manera general i en un 50% en casos excepcionals d'impossibilitat d'assistir regularment a les classes).

Només es podrà accedir a l'examen final si s'ha fet el 75% dels treballs. Si l'alumne/a no pot assistir regularment a classe i seguir per tant el procés d'aprenentatge, l'avaluació dels treballs i de l'examen serà menys flexible, de tal manera que l'existència reiterada de faltes greus de traducció o de llenguatge (en la varietat estàndard) serà objecte de qualificació insuficient.

5. Bibliografia i instruments de treball per a l'assignatura TB1

La bibliografia fonamental d'ús per als alumnes és la següent:

En primer lloc, els diccionaris generals de francès (Petit Robert) i català (fonamentalment GDLC d'Enciclopèdia Catalana, edició de 1998). Es tracta de fonts equiparables en nombre d'entrades i amb un nombre suficient de neologismes per tal de poder resoldre els problemes més generals de traducció.

En segon lloc, els diccionaris bilingües generals, que els alumnes han de saber utilitzar com a instruments per a la recerca de propostes de traducció, propostes que han de ser sempre comprovades en els diccionaris monolingües.

En tercer lloc, els diccionaris monolingües de consulta amb un nombre més elevat d'entrades: el DCVB i el Robert extens.

També s'orienta els alumnes en la recerca d'informació en obres de consulta general: enciclopèdies, atles, etc. i en fonts més particularitzades: revistes, anuals, etc. i s'estimula a la utilització de sistemes informàtics de tractament de textos. Aquesta tasca de consulta serveix també com a introducció a la traducció dels noms propis (equivalències i transcripcions).